

РЕШЕНИЕ

№ 4270

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4157** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с адрес [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор И. М. – Ч., чрез упълномощен процесуален представител срещу съдебно решение № 31 от 18.03.2013г., постановено от Софийски районен съд, наказателно отделение, 10 състав по н. а. х. д. № 15380/2012 година. С обжалваното съдебно решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-453/24. 07. 2012г., издадено от Б. А. Б., заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което за нарушение на чл. 90 д, ал. 1, т. 4, предложение второ (отм.) от Закона за здравното осигуряване на [фирма] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на решение, с което наказателното постановление да бъде отменено. Правят се възражения, че въззивният съд неправилно е приел за съответно на правната норма извършеното от административно - наказващия орган тълкуване на чл. 90д, ал.1 ,т. 4 от ЗЗО (отм.), а именно , че

ограничението от 10 % трябва да се съотнесе към общата балансова стойност на здравноосигурителните резерви. Счита, че от отмяната на нормата на чл. 90д, ал. 1 т. 4 от ЗЗО, в сила от 07.08.2012г. деянието е несъставомерно и по силата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, следва да се приложи по – благоприятната за извършителя нормативна уредба. Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител прави искане касационната жалба да бъде отхвърлена и обжалваното съдебно решение да се остави в сила като правилно и законосъобразно. Подробни мотиви са изложени в представени писмени бележки.

Представителят на СГП, който участва в съдебното производство дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София - град, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК, намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения :

Въззивният съд е събрал и анализирал относимите доказателства и е приел за установена фактическа обстановка, която съответства на събраните в хода на съдебното производство доказателства. От фактическа страна е установено, че [фирма] е инвестирало част от здравноосигурителните си резерви в акции на [фирма], приети за търговия на фондовата борса с балансова стойност от 300 хиляди лева, която съотнесена към здравноосигурителните резерви на дружеството с балансова стойност от 1739 хил. лева съставлява 17.52% от здравноосигурителните резерви на дружеството, а съотнесена към акциите на [фирма] е 4,56% от акциите на дружеството. Спорът е дали при тези данни е допуснато нарушение на чл. 90 д, ал. 1 т. 4, предл. второ (отм.) от ЗЗО, който ограничава инвестирането на здравноосигурителните резерви в посочените в текста активи и при регламентираните съотношения, а именно - акции и облигации, издадени от търговски дружества и приети за търговия на фондова борса - до 30 на сто от размера на здравноосигурителните резерви, но не повече от 10 на сто от акциите и облигациите на едно дружество. Настоящата съдебна инстанция счита, че ограничението от 10 % се отнася до размера на инвестираните от общите образувани здравноосигурителни резерви в акции и облигации, издадени от едно търговско дружество и приети за търговия на фондовата борса. В случая е допуснато нарушение на чл. 90д, ал. 1 т. 4, предл. второ (отм.) от ЗЗО, защото инвестираните здравноосигурителни резерви съставляват 17,52% и са над 10% ограничение. Тълкуването на правната норма в този смисъл съответства на целта на закона. Въведените от законодателя изисквания пред здравноосигурителното дружество да образува резерви и да ги инвестира в изрично посочени активи и при различно посочени съотношения е с цел направените от дружеството инвестиции да са свързани с минимален финансов риск и да не се концентрират значителни средства в определени активи, така че при промяна в пазарната ситуация здравноосигурителното дружество да има финансови затруднения. Следователно, от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършването на нарушението по чл. 90д, ал. 1, т. 4 от Закона за здравното осигуряване.

При така направената преценка обаче, настоящата инстанция е задължена да съобрази отмяната на чл. 90д, ал. 1, т. 4 от Закона за здравното осигуряване и в тази връзка наличието на по - благоприятен закон по отношение на извършителя на нарушението,

последвал след извършването на нарушението, съобразно чл. 3, ал.2 от ЗАНН. Член 90д е отменен със Закона за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване, ДВ, бр. 60 от 2012г., в сила от 07.08.2012 г. С отмяната на текста се смята отпаднало посоченото задължение на тези дружества, като това обстоятелство не се отрича от разпоредбата на § 30 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване. Съгласно текста в редакцията му от ДВ, бр.60 от 2012г., в сила от 07.08.2012г., заварените здравноосигурителни дружества с издадена лицензия за дейност по доброволно здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване до получаването на лиценз за извършване на застраховане, съответно до изтичането на срока за привеждане на дейността в съответствие с Кодекса за застраховането по параграф 29, ал. 1 извършват дейността си по досегашния ред, като се прилагат и отменените разпоредби на чл. 99 к - 99н и чл. 106б. С §30 е предвидено приложението само на отменените разпоредби на чл. 99к-99н, но не е предвидено приложението на чл. 90д от Закона за здравното осигуряване. Аргумент в посочената насока е и последвалата редакция на §30, ДВ, бр. 20 от 2013г., която съдържа изчерпателно изброяване на приложимите отменени разпоредби, но приети за приложими с оглед необходимостта от привеждане на дейността на дружествата в съответствие с Кодекса за застраховането. Предвидената приложимост е на чл. 81 - 88, 89 - 90г, чл. 90е, чл. 93а-97в, чл. 99б, чл. 99в, чл. 99е-99н и чл. 106б. Аргумент в тази насока е и § 30, изречение последно от ПЗР към ЗИД на ЗЗО, съгласно който за инвестициите на техническите резерви на здравноосигурителното дружество се прилага Кодексът за застраховането. Следователно, текстът на чл. 90д от Закона за здравното осигуряване е отменен, в сила от 07.08.2012г. и не е приложим от тази дата. След извършване на деянието на 31.10.2011г., преди постановяване на въззивното решение е настъпило изменение в нормативната уредба, което е по - благоприятно за извършителя на деянието. От отмяната, в сила от 07.08.2012г. деянието е несъставомерно и при приложението на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН наказателното постановление е следвало да бъде отменено. Като е постановил съдебно решение, с което е потвърдил издаденото наказателно постановление, въззивният съд е допуснал нарушение на материалния закон, касаещ основание за отмяна на съдебното решение. Обжалваното съдебно решение подлежи на отмяна, както и потвърденото с него наказателно постановление. Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 31 от 18.03.2013г. на СРС, наказателно отделение, 10 състав, постановено по н. а. х. д. № 15380 /2012г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р - 10-453 от 24.07.2012г., издадено от Б. А. Б., заместник - председател на Комисията за финансов контрол, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което за нарушение на чл. 90 д, ал. 1 ,т. 4, предл. второ от ЗЗО на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 / две хиляди и петстотин / лева, на основание чл.106 б, ал. 6, изречение първо от ЗЗО.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.